

BÜLENT GARDİYANOĞLU

İLİŞKİLER, KARMA ve HAK EDİŞ

DESTEK
Yayınları

DESTEK YAYINLARI: 1830
KİŞİSEL GELİŞİM: 323

BÜLENT GARDİYANOĞLU / İLİŞKİLER, KARMA VE HAK EDİŞ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Editör: Erol Hızarcı

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: İlknur Muştur

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal

Destek Yayınları: Ekim 2023
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-441-993-5

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

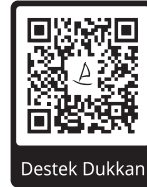
www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

BÜLENT
GARDİYANOĞLU

İLİŞKİLER
KARMA
ve
HAK EDİŞ

İÇİNDEKİLER

BAŞLARKEN / 9

Nasihatin Güzelliği / 19

Hak Ediřler / 23

Hayat Kime Zor? / 33

Aynı Trafik Işığında Buluşacağız / 37

Otobandaki Aydınlatma Lambaları / 39

İşleri Sırayla Yapmak / 43

Karma, Karışık! / 47

Nesiller ve Deđiřimler / 53

Kırılma Noktaları / 59

İkna Etmenin Zorluđu / 63

Detaycı ve Genelci / 67

İnsan Zihninde Çalışan Algoritmalar / 73

Evdeki Enerji Havuzu / 77

Yaklaşmacılar ve Uzaklaşmacılar / 81

Derleyici ve Ayrıştırıcı / 87

Zihin Gözüyle Konuşanlar, Kalp Gözüyle Konuşanlar / 91

İçedönük, Dışadönük / 93
Sorumluluk Sahibi, Sorumsuz / 95
Başarılı ve Başarısız / 99
Aceleci ve Yavaş / 103
Rahat Yok / 105
Vakti Gelince, Olur / 109
İçeride, Dışarıda Denge / 113
Dilekler / 117
Yargılar, Aslında Kimi Yargılar? / 119
Günlük Şükür Dozu / 121
Aile Hikâyelerimizdeki Gizli Kodlar / 129
Ezberlemeyin, Uygulayın! / 133
İstemeyi Bilmek / 137
Gelen Gelir, Gelmeyen Gelmez / 139
İnancın Temeli Helalleşme / 145
Kafa Karışıklığı / 147
Eşyalarla İlişki / 151
Mutlu Değil, Huzurluyum / 155
İnsanoğlu Nankördür / 159
Hz. Musa ile Çoban / 163
Avlar ve Avcılar / 167
Hayatınızdan Çıkarmanız Gerekenler / 171

Narsisle İlişki ve Dört Aşama /	177
Farklı Bir Senaryo Olabilir /	181
Sevdiklerinizi Narsis Kişilikten Koruma /	183
Narsisten Ayrıldıktan Sonra /	185
Yapılması ve Yapılmaması Gerekenler /	189
Sizin İçin Yapmaz /	191
Başa Çıkmayı Öğrenin /	193
Sınır Koymak /	197
Narsislerin Sevdiği İnsanlar /	199
Zehirli Cümleler /	201
Narsis ve Bağımlı Kişiliğin Temel Özellikleri /	205
Tüm Yaşadıklarımız Yalan mıydı? /	207
Bir Narsis Yetiştirmek /	209
Düzelebilir mi? /	211
BİTİRİRKEN... /	213
OKUYUCULARDAN GELEN FARKINDALIK DENEYİMLERİ /	215
ŞİMDİLİK SON SÖZ /	231

BAŞLARKEN

Bu kitabı yazdığım günlerde kırk sekiz yaşındayım ve dört yaşından beri kişisel gelişim, spiritüel çalışmaların içindeyim. Daha ilkokula bile gitmeden önce, annemin öğrettikleri ile başlayan çalışmalarım, on birinci kitapla yine karşınızdayım.

Hayatımızın içindeki ilişkileri, karmaları ve hak edişleri ele aldığımız bu kitap da daha öncekiler gibi bir planlamanın değil, bir birikimin, akışın ürünü.

Yıllar önce kendi hayatımdaki arızaları fark etmeye başlayıp onları şifalandırdığımda ve dengeye gelme çabalarım başladığında, birçok insan da bana sormaya başladı:

“Ne yaptın da hayatında bir şeyler değişti?”

“Sen eskiden böyle değildin. Sana ne oldu?”

“Sendeki bu değişikliğin sebebi ne?”

Bunlar önemli sorulardı çünkü yazdığım kitaplarda, yayımladığım video ve ses kayıtlarında, bireysel seanslarda ya da atölye çalışmalarında, aslında size bir şey öğretmeye çalışmıyorum. Kendi hayatımda görüp yaşadıklarımı anlatıyorum. Sizin de yolunuz benzer bir yerden geçmişse, buluşuyoruz ve paylaşıyoruz. Benim arızalarımla yaptığım mücadele ve edindiğim tecrübe, aynı arızayı yaşayanlara çözüm konusunda rehber oluyor.

Bir üniversitede, hoca derse girer ve elindeki kutuyu gösterir.

“Bunun içinde bir fare var. Kutu burada kalacak. Eğer kutuyu açan olursa, sınıfta bırakacağım!” der.

İki gün boyunca gerçekten kutu sınıfta kalır ve öğrenciler de içinde bir canlı bulunduğunu bilmelerine rağmen açmaya cesaret edemezler.

İki gün sonra hoca yine gelir ve kutuyu açar. İçindeki fare ölmüştür. Öğrencilerine sorar:

“Bu fare neden öldü?”

Bir kısmı, “Açlıktan öldü!” bir kısmı “Havasızlıktan öldü!” der.

Hoca devam eder:

“Hayır. Kararsızlık ve korku nedeniyle öldü... Bakın, kutunun her tarafında farenin ısırıkları var. Kutu kevgire dönmüş. Demek ki onu havasızlık öldürmedi. Siz, sınıfta kalma korkusuyla kutuya dokunmadınız, korktunuz. Cesur olsaydınız, fare yaşayacaktı... Fare de kararsız kaldı ve her yeri ısırды. Tek bir noktayı ısırmaaya devam etseydi, orada geçebileceği kadar bir delik açacak ve dışarı çıkabilecekti.”

Kıssadan hisse... Bizim de hayatımızda kararsızlıklar var. Bir gün dersiniz ki: “Şu işi yapayım...” Bir başka gün: “Bu işi yapayım...” Bir gün iş insanı olmaya karar verirsiniz, bir başka gün evinizde oturan biri olmaya niyet edersiniz ve günün sonunda pek çok şeyi yapabilecek potansiyele sahipken, hiçbir şey yapmadığınızı görürsünüz.

Kırk sekiz yaşına geldim ve Allah'a dua ederken, “Kalan ömrümde her ne olacaksa, benim yaşam yolumda olacak olsun...” diye dua ediyorum. Boş yere, gereksiz işlerle kalan zamanım geçmesin istiyorum. Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (sav) duasını hatırlayın:

“Allahım, fayda vermeyen ilimden, huşu duymayan kalpten, kabul olunmayan duadan, doymayan nefisten sana sığınırım.”

Yani o da faydasız işlerden uzaklaşmak için dua ediyor. Boş çabalarla ömür geçmesin diliyor. Tam olarak ben de bunu diliyorum.

Oysa geçmişte inatçıydım. Altı ay sonra bile olsa, laf sokma konusunda inatçıydım, rekabet konusunda inatçıydım. İnatçılığımı şifalandıramadım ama doğru yöne kanalize etmeyi öğrendim. “Madem inatçılığımı bırakamıyorum, o halde bir işime yarasın!” dedim ve vaktimi projelere yönlendirdim. Şimdi projelerim ve çalışmalarım konusunda inat ediyorum. Madem huy değişmiyor, o huyun önüne yeni bir hedef koymak gerekiyor. Eskiden huyumla uğraşıyordum, şimdi huyum projelerle uğraşıyor.

Bana soruyorlar:

“Ne oldu da değiştin?”

Kendimden bıktıktan sonra değişmeye başladım.

Sizin de kendinizden bıktığınız yerler vardır mutlaka hayatınızda... Ben, dibe vurduktan sonra sorular sormaya başladım ve cevaplar geldi. Klasik sorular:

“Neden ben?”

“Niye hep beni bulur?”

“Benim işlerim hiç yolunda gitmeyecek mi?”

“Niye bir türlü düzelmiyor benim ilişkilerim?”

Bunlara benzer daha pek çok soru...

Evrenin İlahi Dili kitabımda, hayatımın dibe çakılma dönemini anlattım. Sonraki kitaplar tren vagonları gibi peş peşe dizilip geldi. Her biri hayatımın bir dönemiydi. Yazma ihtiyacı hissettim ve yazdım.

İlk kitabım hiç beklemezken “çok satanlar” arasına girdi. Herkes aynı soruları soruyordu, ben de herkese aynı cevabı veriyordum. Cevap vermekten usanınca kitabı yazarak herkesin

ulaşabileceği bir yere koymak istemiştim. Kitap çok satan kitaplar listelerine girince, karşımda bu defa daha öncekilerin on katı, yirmi katı insan buldum. Atölyeler dolup taşı. Adım atacak yer yoktu. Hatta, “Benim hayatımı yazmışsın!” diyenler oldu. Bir kadın, “Hayatımın kötü gidişinin sebebinin erkekler olduğunu düşünüyordum. Ben şimdi bundan sonra kime kızacağım?” diyerek sitem etti.

Kendi başarısızlıklarımızı, almadığımız sorumlulukları, zamanında kendimize yapmadığımız yatırımları yazdım. Yatırım önemli ama bu altın, avro, dolar almak gibi bir yatırım değil. Kendini geliştirmek, donanım sahibi olmaktır yatırım. Milyonların olabilir ama içinde elli bin tane korku varsa, neye yarar? Bu nedenle maddi yatırımdan önce kendi içdünyanıza yatırım yapmanız önemlidir.

Daha sonra şunu fark ettim: Sürekli hayatıma gelen insanlar, ilişkileriyle ilgili sorular soruyor:

“Niye eşimle bu sorunlar var?”

“Çocuklarımla neden bu tür problemler yaşıyorum?”

“Niye annem babam beni anlamıyor?” vs.

Dibe çakıldığım dönemden sonra ilişki problemlerim başladı. Kendi kendime dedim ki:

“Bülent, *Evrenin İlahi Dili*'ni yazdıktan sonra sanki görünmeyen bir el tarafından temizlendin. Şimdi ilişki problemi başladı... İlişki problemlerini ve dinlediğim seansları yazayım, bakalım, neler olacak?”

Bir yıl boyunca oturdum, seansların notlarını, ikili ilişkilerle ilgili kısımları, kendi ilişkilerimdeki arızaları açık yüreklilikle yazdım, yaynevine gönderdim. *İki Tam Bir Tek* kitabım yayımlandı.

Kitap yayımlandıktan sonra eşim dahil hayatımdaki insanlarla ilişkilerim düzelmeye başladı. Kitabı yazıp bitirdikten

sonra, aynen ilk kitapta olduğu gibi anlattığım sorunlar da hayatımdan çıkmış oldu.

Bu kitaptan sonra beş haftalık bir Avrupa turnesine çıkmıştık. Avusturya'da bir grup insan toplandı ama sadece kadınlara özel bir program hazırlanmıştı. Salon da bir okulun kültür salonuydu. Bir sahnesi var ve yan tarafında basket sahası bulunuyor. Oraya sandalyeler koymuşlar, ışıklar oldukça loş. Sahneye çıktığımda, salonu boş sandım. Kadınlar loş kısımda, karanlıkta, birkaç erkek konuk da ön tarafta, aydınlatılmış bölümde...

“İnsanlar nerede?” diye sordum.

“Erkeklerin kendilerini görmesi caiz değil diye, karanlıkta oturuyorlar...” dediler.

Hepsi saklanmış!

İnsan konuşurken karşısındakini görmek ister. Boşluğa konuşmadığınızı bilmek istersiniz. Sonra ekipten, post-it kâğıtlarını dağıtarak, “kadınların sorularını almalarını” istedim. İsim yazmadan sadece sorularını topladık. Öyle çok soru geldi ki “Allahım, insanların ne çok sorunu varmış!” dedim. “Bu kadar çok sorun yaşıyorlar ve üstelik karanlığın içinde oturuyorlar... Sorunlarını dile getiremiyorlar...”

Sorulara cevap verdikçe o sandalyeler öne doğru gelmeye başladı. En sonunda aydınlık bölüme çıktılar ve en yakına kadar geldiler. Anladım ki kadınlara özel atölye yapmam lazım.

Sonra oturdum ve o sorular üzerine bir çalışma yaptım. “Kadın Olmayı Hatırlamak” atölyesi böyle doğdu ve hıncahınc doldu. Bütün atölye kayıtlarını tamamladıktan sonra aynı isimle kitabı hazırladım.

Hayatta pek çok tevafuk var. O zaman oturduğumuz yerden biraz uzakta olduğu için eşimin tek başına kalmasını istememiş ve ben turnedeysen babasının evinde kalmasını istemişim.

Kıbrıs'a dönerken de bir mağazadan, evdeki kırık olduğu için klozet kapağı almıştım.

Eşimi alıp kendi evimize geçtiğimizde, yıkamayı unuttuğumuz bulaşıklar karşıladı bizi. Eldivenleri giydim, "Ben bunları bir yıkayayım..." dedim. Eşim de elinden mekanik işler gelen bir insan olduğu için "Ben de klozetin kapağını takayım..." dedi.

Aradan birkaç dakika geçtikten sonra elinde kapakla geri döndü.

"Sen kitap mı yazıyorsun?" diye sordu.

"Evet..."

"Ne yazıyorsun?"

"*Kadın Olmayı Hatırlamak.*"

Kitabı yazıyorum, elimde bulaşıklar, eşimin elinde klozet kapağı...

Sinirli bir şekilde kapağı yere bıraktı.

"Geç klozet kapağını tak! Ben bulaşıkları yıkarım!" dedi. "Bir an önce de o kitabı tamamla! Sen adam olmayı hatırla, ben de kadın olduğumu hatırlayayım. Bu sınav da çıksın gitsin hayatımızdan."

Kitap yayımlandı ve bu sınav da hayatımızdan çıktı. Bir kez daha dengelendik...

İnsanoğlu her şeyi anlayamaz çünkü görülene göre karar verir. Oysa Hz. Musa ile Hızır'ın yolculuğunu hatırlayın. Hz. Musa, Kehf Suresi'nde de anlatıldığı gibi, kendisinden daha bilgili birini bulmak istemiş ve onunla yolculuk etmişti. Orada Hızır'ın yaptığı bazı işleri anlayamadı, anlam veremedi. Sonunda anladı ki hepsinin çok geçerli bir sebebi var. Hızır, Ledün ilmi sahibi olduğu için biliyordu ancak o bilmiyordu. Ledün ilmi, insanlara Allah tarafından verilen bilgidir ve herkese değil, dilediğine verir. Ledün ilmine tüm insanlar sahip olmadığı

için de arkasında ne olduğunu bilemez, görünene göre karar veririz. Biraz da buna işaret etmek için, *Her Şey Hakikati Görmekle Başlar* kitabını yazdım.

Bu kitabı yazmak uzun sürdü. Ne zaman kitabı yazmaya niyetlensem, yeni bir bölümü hazırlamaya girişsem, vesvese beni rahat bırakmadı. “Kitap yazdın da ne oldu? Seni kim anlıyor ki? Yazarak neyi değiştireceksin?” deyip durdu. Yazdım, çöpe attım, yeniden yazdım, yeniden çöpe attım ve “Ben bu kitabı tamamlayamayacağım...” diye düşündüm.

Bir dönem de “Şunu da kitaba koyayım...”, “Bu da olsun...” diye kararsızlıklar yaşadım.

Bu yeniden yazıp bozmalar zamanla avantaja dönüştü. Kitabın ilk versiyonunda “korkular” bölümü yoktu. Yalnız kalma, kaybetme, aldatılma, terk edilme, başarısızlık, “El âlem nerede?”, ölüm, dışlanma gibi birçok korkuyu da kitaba ekleme fırsatı oldu. Son dakikada “korkular” da kitaba eklendi.

Kitap bitti ve kafamdaki vesvesenin dengeye gelmeye başladığını hissettim.

Sonra *Mucize Şifa* kitabı geldi...

Ofisimizi taşıyorduk ve bir koli dolusu seans notları çıktı önüme. Genelde kitabı yazdıktan sonra taslağı atarım. Eski enerjimi tutmuyorum. Ancak notlarımı saklarım.

Notları gözden geçirirken fark ettim ki benzer düşüncedeki insanlar benzer sağlık problemleri yaşıyor. İçine atıyorsun ve boğazında sıkıntı oluyor. Guatr, nodül gibi sorunlar yaşıyorsun. Başına gelenleri hazmedemiyorsan, böbreklerinde rahatsızlık ortaya çıkıyor. İnatçı bir insan isen dizlerinde sorun oluyor, hayattan keyif almıyorsan şeker sorunu ortaya çıkıyor ve insanların sana değer vermediğini düşünüyorsan, tansiyon sorunları yaşıyorsun. Bunları, yüzlerce sayfalık bir kitapta detaylı olarak anlattım.

Ardından üretemediğim bir dönem başladı hayatımda... İnsana birçok şey akıştan geliyor. Tam akışa bağlanmak istediğimde ya telefon çalıyor ya biri gelip maniple ediyordu. Bu nedenle akışta olduğunuzda insanlara bunu fark ettirmeyin. Akıştayken kendinizi koruyabildiğiniz kadar koruyun diye öneriyorum herkese.

“Farkındalık Kartları” çıkarmıştık. En sonunda “Bunu bir kitap yapalım...” dedim. *Mesajımız Var* kitabını çıkardık ve bir geçiş kitabı gibi oldu, ilgi de gördü. Elinizdeki kitabı hazırladığım günlerde o da yirminci baskısını yaptı.

Sonra *Gönül Gözü* kitabını yazmaya başladım. “İlluminati”den üst akıllara kadar, insanlığa yön vermeye, maniple etmeye ve nihayetinde yönetmeye çalışan yapıları, insanların günümüz dünyasında maruz kaldığı manipülasyonları, tuzakları anlattım. GDO’dan subliminal mesajlara kadar birçok konuya değindim. Kitabın önemli bir bölümü yayın öncesinde çıkarıldı.

Bunun ardından *Kendini Ertelemekten Vazgeç* kitabı geldi. Küresel Covid-19 pandemisi döneminde yazılmış bir kitaptı ve insanların, bedenlerine gelen hastalıkları yani misafirleri nasıl göndereceklerini ve kendilerini ertelemeyi nasıl bırakacaklarını kaleme aldım. Bize ve dünyanın geneline uzun süredir Kuzey Amerika ve Avrupa hayranlığı dayatılıyor. Oysa bugün dünyanın bildiği medeniyetin, kültürün, sanatın, bilimin temeli ve yüzyıllar boyunca geliştireni, bugünlere getireni, Akdeniz çevresi, Ortadoğu ve Asya ülkeleri olmuştur. Kitapta, tarih boyunca Müslüman bilim insanlarının bilime yaptığı katkılara da değindim ve yüzümüzü atalarımıza dönmemiz gerektiğini anlattım. Radyasyona maruz kalan insanlardan “süper kahramana dönüşenleri” hayal eden bir kültüre değil, Allah aşkıyla ilim yapan Müslümanların kahraman görüldüğü bir kültüre yönelmesi gerektiğini anlatmaya çalıştım. Kendi

cevherlerimizi araştırmamızı teşvik eden bir kitap olarak siz okuyucularla buluştu.

Yüregiyle Konuşanlar ise bir samimiyet kitabı olarak geldi. Hayatımdaki gerçekleri anlattım. Konfor alanından çıkmayı, ilerlemeyi ve bu konuda yaşadığım tecrübeleri sizinle paylaşmayı amaçladım.

Sıra geldi, on birinci kitaba...

Elinizdeki bu kitapta yine insan olarak en çok uğraştığımız meseleleri, farklı insan karakterlerini ve insanlar arası ilişkileri anlatıyorum. Diliyorum ki satırları okudukça ilişkiler, karmalar ve hak edişler konusunda kafanızdaki sorular yanıt bulsun, faydası olsun.

İnşallah, sizin, benim ve bütünüün hayrına olsun...

NASİHATİN GÜZELLİĞİ

Nasihatler çok kıymetlidir. Bir kişi ya da gruba, daha önce edilmiş bir tecrübeye dayanarak bilgi aktarımı yapmayı anlatır. Bunun da iki türü vardır: Biri “nasıl yapamayacağınızı”, biri de “nasıl yapacağınızı” söyler.

Kendi hayatımda “nasıl yapamayacağımı” anlatanları bıraktım. Hayat yolculuğumda fark ettim ki “Aklımda bir fikir var...” dediğimde herkes muhalefet ediyor. Yapıp ortaya koyduğumda ise herkes, “Ne var ki? Ben de yapardım...” diyor. Eser ortada yokken herkes “yapamayacağımı”, ortaya konunca “her şeyin mümkün olduğunu” söylüyorlar.

Annem, “Oğlum ne en önde git taşlanasın, ne en arkada kal, ezilesin...” diye nasihat ederdi. Babam ise “Sen iyilik yap, denize at. İnsanlar kıymet bilmezse de kafaya takma!” nasihatini verirdi. Yaşam yolculuğumda onların dışında da kıymet verdiğim, görüşlerini önemseydiğim kişilerden çok önemli nasihatler aldım. Bunlardan biri Silikon Vadisi’nde bir girişimci olan Şahin Boydaş’tır. Bana, “Bir çalışma yaptığında onu iyice tanıtmak gerek...” öğüdünü verdi. Gerçekten de onun bu nasihatini dinledik ve bir proje hazır olduğunda tanıtımlar yapmaya başladık. Dünyanın en güzel işini de yapsanız, onun tanıtımını yapmazsanız, insanların haberi olmuyor.

Bir başka nasihati Hasan Ağabey’imden aldım. Hasan Ağabey, temiz yürekli, çalışkan, güzel bir insandır. Günün birinde